

Už je na čase, přestože zahrada se ještě k spánku neukládá. Ale!

Ale letos je všechno jinak. Jak počasím, který u nás vede k tomu, že zahrada usíná tak jako pomaleji. Jiřinky jsou ještě v plném květu, listí ještě zdaleka neopadalo a tak jako podobně. Ale hlavně je všechno jinak pořízením Domečku. Kde je habakůk práce a .....taky je tam topení, takže to mě přivedlo na myšlenku, že..... proč jezdit teď s podzimem primárně na chalupu a z ní se přesouvat do Domečku, když to můžeme udělat obráceně a ještě s úsporou. Času a úsporou v topení □ .

Když přijedeme na chalupu v pátek musíme pořádně zatopit, pak musíme naložit do kamen než v sobotu odjedeme, abychom se vraceli trochu do tepla..... a zároveň se momentálně už průběžně topí v Domečku. Navíc - když dojedeme do Domečku rovnou už v pátek ušetříme habakůk času tím, že probudíme-li se už tam, odpadá čas na přesun a taky to, že Brtník, kterej normálně vstává dřív než já, si může jít rovnou kutit. Já pak udělám dlábes, ovenčím ohaříky a přidám se k němu. Zazimovat chalupu jako takovou o týden či dva dřív, je jedno. A na zahradu na její úklid prostě budeme tenhle rok dojíždět naopak z Domečku. Geniální řešení.

A tak jsme se do toho v neděli pustili. Já teda na rozdíl od Brtníka zahájila tak jako vlažně. Šla jsem sekat louku a zjistili jsme, že vlastně ani není moc co sekat, že to necháme na jaro a posekají se jen ty vzrostlý úseky. A místo toho jsem šla sbírat kaštiny pod náš kaštan. Pro nás dva pod polštář a pro zvířata na přilepšenou. A pak shrabat to listí a odvézt ho (to už byla Brtnikova záležitost), kvůlivá klíněnce. Zatím se nám díky tomu daří držet kaštánka v dobrý kondici.

Pak jsem musela vycídit kópelku a přejet to savem, který jinak úplně ráda teda nemám - používám třeba ocet apod. , ale na konci sezóny, jednou za rok prostě musím, aby si zimní vlhkost nevybrala svou daň a to stejný udělat v kuchni a to hlavně s ledničkou. To je vždycky piplačka. Ale osvědčuje se mi to. Následně jsem vytáhla ohaříky ven a šli jsme s kýblem kaštanů hledat místo, kde tu svačinku necháme. Nechtěla jsem to nechávat přímo na louce, protože bych se posléze nerada shledala s tím, že si zvířena krom kaštanů dala k tý sváče zákusek v podobě nějakých stromků. To jim ten stůl prostřu radši jinde. Dodneška mám v živý paměti, jak nám zlikvidovali 40 čerstvě vysázených smrčků, bříz a boroviček. Kdepak, kdepak.

Ohařící nadšeně lítali prostorem a i když v trochu větších kruzích, pořád se drželi v mojí blízkosti. A to navíc Tali dvakrát přiběhla za mnou sama od sebe. Našla jsem vhodný místo na trase, kudy vede zvířecí dálnice a kaštany tam rozprostřela. Vraceli jsme se zpátky k chalupě a Tali si šla šmejdít na kraj naší louky. Ač byli ohařící na louce za ten den už x-krát a vždy ji prošmejdili, vyběhl z ní ten zajoch až teď. Jakmile ho Tali zblejskla, vypálila za ním. A ve stejný okamžik za ní vypálilo moje zapískání a zahulákání. A pak i moje pochvala, to když se zastavila a běžela k nám s Rumičkem. Vychválila jsem ji velemoc a pak už jsme šli všichni tři zpátky na louku. Kde jsem ke svému údivu objevila pod modřínem pár mladounkých klouzků! Tooo bylo radostiii! Kulajdu udělám! Sice nevím kdy ☐ , když domů jezdíme značně pozdě, ale udělám, už se na ni těším.

Hodila jsem houby na stůl u chalupy a šla s ohaříkama ještě na chvíli ven, aby si zaskákali přes překážky. Tali si nejdřív zaběhla nahoru na louku, ale když nás viděla s Rumičkem, jak si tam blbíkujeme, doběhla za námi a přidala se. Pak na cestě nad loukou kohosi zaregistrovala a letěla s hulákáním k cestě. Taky jsem musela hulákat a to pořádně, nicméně se zastavila a vrátila se ke mně. Podrbala jsem je oba, pochválila, a běželi jsme na zahradu pro dobrůtku. Tam už jsem jim nechala volnou tlapku, ať si běží zahradu "ochránit" . Tady si zaštekát můžou. Louka je sice taky naše výsostný území, ale je to něco jiného, než oplocený pozemek. Někdo by se mohl leknout a pak to tam s ním práskne o zem. To bych teda nerada. Tali se do toho položila velmi a já pak zjistila proč. Šla tam dvojice s belgickým ovčákem a tak se musela předvést ☐ ☐

Původně jsem chtěla jít ještě na šípky, ale čas tak příšerně utíká, že jsem to tentokrát teda nestihla. Budu na ně muset vyrazit, až příští víkend, až budeme v Domečku. Aspoň budu mít důvod zajít si na tu krásnou louku, tam je šípků spousta. A s blížící se zimou je jich zapotřebí... ..no habakůk.

Habakůk bylo taky krámů, který jsme odváželi z chalupy. Auto narvaný až po střechu. Něco jsme odložili cestou v Domečku a něco jsme vezli domů. Po celým dni, který jsme trávili hodně i venku na sychravém povětří, který ten den panovalo, nám byla obou zima a tak na závěr víkendu přišla ke slovu vana s horkou vodou. Ohařiska se vypleskli po večeri na pelíšek a chrápali tam svorně, jak když řežou na pile. Ale jen do té doby, než mi Danuška pro ně přinesla maso z polívky, kterou vařila. Joooo, to prej bylo báječný zakončení víkendu. Narvat si pupek před spaním ☐

Musíme zazimovat chalupu.